

Publicerad 2018-08-07 00:27 av BSK

Mina tankar omkring hur jag ska gå vidare, tänka och agera efter våldtäkter, som jag bara minns delar av, om ens alls, pga PTSD. En från barndom och en från vuxen ålder.

Ptsd

Jag försöker att minnas, men vet inte hur.

Säger att jag försöker, men vet inte vad det innebär.

Hur minns man något man inte vill minnas och inte vet hur, eller egentligen vad man ska minnas.

Hur kan man glömma bort något, som jag får höra är så hemskt?

Hur vet jag hur dåligt jag mår, eller borde må?

Hur vet jag det, när jag inte minns?

Och det hände igen, den här gången som vuxen.

Allt hände igen, allt och mer.

Mitt minne, min kropp och ytterligare en del av min själ.

De gav mig tillbaka min kropp.

Den här gången skadad.

Men delen av min själ, den jag egentligen är, får jag aldrig tillbaka.

Jag kommer aldrig att få veta vem jag egentligen var menad att bli.

Jag vill inte att det ska göra mig sämre eller bättre.

De får inte vara anledningen till ett mål som uppnås.

Det som hände får inte göra mig bättre.

De förtjänar inte det.

De får inte vara anledningen till misär.

Det som hände får inte göra mig sämre.

Det ger jag dem inte.

De tog av den jag är.

Jag är inte den jag ska vara.

Så nu måste jag vara den jag är, när jag inte blev den jag skulle bli.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BSK med Poeter.se id #31989 innehar upphovsrätten